

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Eiusdem diui Ephrem Oratio, ad sanctissima[m] Dei genitricem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

ratio, gloria & splendor. Imple os meum gratia dulcedinis tuæ. Illumina mentem, & gratia plena. Moue linguam meam & labia ad laudes tibi alacri & lato animo canendas, & præcipue melos illud Angelicum celebratissimum, quod Gabriel in Nazareth seruili habitu ad te Virginem & matrem Dei mei integerrimam clamans cecinit, salutationem maxime congruam, & dignissimam, mundi salutem, cunctarumque animarum tutelam.

Angelice salutationis melos.

Nata hæc Epitheta matris Dei.

Hæc Epitheta Mariæ Virgini secundario adhibetur propter filium quem genuit.

Dignare, Virgo, te tuum seruum laudare, & dicere: Aue Dei splendidissimum & luculentissimum vas: aue Domina Maria gratia plena: aue in mulieribus Virgo beatissima: aue stella fulgentissima, ex qua Christus prodijt: aue illustrissima lux, mater & Virgo: aue, quæ mirifice Regem omnium peperisti: aue, per quam nobis Sol præclarissimus illuxit: aue Domina cunctis sublimior: aue canticum Cherubin, & hymnus Angelorum: aue pax, gaudium & salus mundi: aue generis humani latitiam: aue patrum præconium, & prophetarum decus: aue martyrum pulchritudo, & corona sanctorum: aue piorum gloria, & in solitudine degentium hymnus: aue præclarissimum hierarcharum caelestium ornamentum: aue hymnigraphorum omnium oratio: aue præstantissimum orbis terræ miraculum: aue terrigenarum omnium delectatio: aue paradisi deliciarum & immortalitatis: aue lignum vitæ, gaudium & voluptas: aue vallum fidelium, & mundi salus: aue tranquille portus, & à fluctibus agitatorum liberatrix: aue nostra periclitantium auxiliatrix: aue progenitoris illius Adam resurrectio: aue iucunda libertas: aue omnium parens: aue flos gratiæ & consolatio: aue refugium peccatorum & hospitium: aue propitiatorum laborantium: aue refugium in Hierosolymis: aue thronei mei creatoris gloriosissime: aue æui splendor illustrissime & micantissime: aue spes omnium proborum, aduersis casibus afflictorum: aue cõuersorum refugium: aue virorum iuxta mulierumque Regina & tutela: aue mundi mediatrix gloriosissima: aue vniuersi terrarum orbis conciliatrix: aue Domina, sceptrum fidelibus tuis impetrans: aue gloria & latitia omnium sacerdotum: aue Virgo solatium solitariorum: aue porta calorum, ascensus omnium: aue referamentum portarum paradisi: aue, quæ mœores sedasti, ad ornatrix omnium: aue eadem, quæ lenisti oppressorum molestiam: aue clavis calorum, & regni Christi: aue portus optime huius vitæ nautarum: aue animæ meæ spes bona & fida: aue Christianorum omnium firma salus: aue lumen præfulgens, quo mundus illustratur: aue mater Christi filij Dei viui: aue nostra genitorum protectio luculenta & gloria: aue, quæ nullo spatio comprehensum in sinu comprehendisti: aue, quæ Christum vitæ datorem educasti, Christum piensissimum omnium creatorem, Deum, dulcem Iesum meum, altorem mundi, hominum amantissimum, omnipotentem patrem meum, cui competit gloria, honor & potestas in secula, laus & magnificentia, cum a tergo Patre & Spiritu sancto nunc & semper, & in secula seculorum.

Vide quomodo sancti intercedunt pro nobis.

Precibus Dei genitricis semper Virginis, & exercitus caelestium, ac cœtus Angelorum, Cherubin, Seraphin, Prophetarum, Martyrum, Hierarcharum, sanctorum studiorum intercessionibus, & omnium beatorum supplicationibus, miserere tuæ creaturæ, Deus mi clementissime. A dextris in hora iudicij colloca humiles seruos tuos. Nè, ô Domine vitæ author, ad opera, quæ nos mortales legem præuaricati commissimus, adspexeris: quin potius adspice ad mitissimam humanitatem & misericordiam tuam. Amen.

EIVSDEM DIVI EPHRÆM ORATIO AD SANCTISSIMAM DEI GENITRICEM.

Precatio insignis ad matrem Virginem.

Inmaculata, impolluta, incorrupta, pudica Virgo, Dei sponsa, Domina nostra, quæ Deum Verbum hominibus mirifica tua conceptione conciliasti, & rebellem humani generis naturam caelestibus conscisti, vnica spes desperatorum, oppressorum subsidium, & ad te currentium auxilium presentissimum, omnium denique Christianorum profugium, me scelestum peccatorem, & foedis meis cogitationibus, verbis, factis factum vilissimum, atque adeo voluptatum montem animo seruili & abiecto amplexatum, nè auerferis, quæso: quin potius sicut humanissimi Dei mater es, ita me peccatorem humaniter suscipe, & meam fordissimam, indignisque labijs expressam orationem admitte, necnon tuum quidem filium, meum autem herum & Deum, materna autem liberalitate volens exora,

ENCOMIVM SANCTORVM MARTYRVM.

exora, vt mihi quoque mitissima illa suae pietatis viscera referret, & posthabitis innumerabilibus peccatis meis, ad poenitentiam me conuerteret, probeque sua complese mandata concedat. Adsis mihi semper, Virgo misericors, clemens & benigna, in praesenti quidem vita feruens protectrix & auxiliatrix, hostiles impetus repellens, & me deducens ad salutem, ac in supremo vitae momento miseram meam animam conseruans, & tenebrosos malorum daemonum adspetus ab ea procùl abigens: in terribili autem die iudicij ab aeterna damnatione me liberans, postremò inaccessae tui filij & Dei gloriae me haeredem efficiens. Quam per intercessionem, fauoremque tuum, Domina mea sanctissima, Dei mater, te etiã atque etiam oro, assequi valeã, gratia, miseratione & humanitate vnigeniti tui filij Domini & Dei ac Saluatoris nostri Iesu Christi, cui cõuenit omnis gloria, honor & veneratio cum aeterno eius Patre, & sanctissimo optimoque vitæ authore Spiritu, nũc & semper, & in secula seculorũ, Amen.

SERMO EIVSDEM DIVI EPHRÆM, DE LAVDIBVS SANCTORVM MARTYRVM,

Ambrosio Camaldulensi interprete.

NSIPIENS, imperitus, rudis pictor & horridus, pulcherrimam spectatoribus proponere imaginem cupit, eamque lucentem ac splendidam cunctis ostendere, id est, sanctorum martyrum pugnam. Sed cum dignis ea imagine coloribus careat, nec adsit manus, quae in ea effigie lineamenta perfecta insignire valeat, quo pacto praesumeret iners atque rudis excedentem virium suarum modum, imaginem, vel ornare coloribus, vel spectantibus adintendum proponere? Quoniam igitur suam non ignorat ineriam, neque suae humilitatis oblitus est huiusmodi opi-

um Regem Christum, vt qui martyribus suis inter certamina donauit vires, atque inter pressuras tolerantiam contulit, vt varias astuti inimici artes, & callidum ingenium vinceret, coronamque immortalem & immarcescibilem raperet, ipse Deus bonus, pius, sanctus, rudi artifice & imperito sapientiam, intelligentiam ac virtutem praestet, quibus imaginem pulcherrimam atque dignissimam possit erigere, sanctorumque martyrum gloriosa certamina, spectanda omnibus posthac generationibus atque admiranda proponere: vt posterius addiscant praecelaram patientiam, eximiamque constantiam sanctorum bellatorum. Fuerunt enim profecto nobilissimi & constantissimi propositi, nimiumque laudabiles. Nam cum persecutionis feruissima feruor, Christiani gregis strages plurimas daret, omnesque timidi ac fide imbecilles certare renuerent, Christumque Dei filium confiteri poenarum metu detrectarent, fortissimi isti milites Christi instaurarunt aciem, & conferto bello summis viribus fuderunt hostem, victoriaque potiti sunt. Accincti enim lumbos suos fide integra atque perfecta, interriti Christum Dominum, ingenti que constantia confitebantur. Qui verò formidine ac pauore superati, terga hosti dederunt, caelesti regno se ipsos abdicarunt. Miseri profecto atque miserabiles, quos tempor atque foecordia, tanta gloria fecit indignos.

Stabant igitur certaminis tempore fortissimi bellatores Dei, tormenta omnia summa animi alacritate tolerantes pro nomine vnigeniti filij Dei, ac Saluatoris nostri Christi. Quam verò strenui, quantaque laude fortitudinis praediti fuere, qui subiecta oculis horrenda supplicia contra se parata, non modo nihil timuerunt, verum maiori quoque constantia pugnantibus, cuncta tolerando superarunt? Cernebant ardentem rogam, ignitas sartagines, ollasque feruentes, quae feruore nimio guttas picis & adipis longius iaculabantur. Adspiciebant item ferratas & aculeatas rotas inter ignium globos nimia celeritate versari. Intuebantur ferreos vngues, laminasque candentes, sustes, vectes, aculeos, terebra, cõpedes atque catenas, omnemque prorsus artem, quam inimicus veritatis aduersus confessores Domini Saluatoris inuenit. Omnia enim poenarum genera in conspectum martyribus hostis callidus dedit, vt in formidinem verteret sanctos, & adspetu ipso ac terrore poenarum, lingua non amplius confiteri Dominum Iesum, metu impedita, praesumeret.

Christi
martyrum
fortitudo &
tolerantia.

Sanctorum
martyrum
victoria.